

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 marca 1924 r.

o przeliczeniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek.

Na podstawie art. 1 p. 10 i 12 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) zarządzam zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 marca 1924 r. co następuje:

§ 1. Posiadacze asygnat pożyczki państwowej z r. 1918, wypuszczonej na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października 1918 r. w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 32), są uprawnieni do konwersji do dnia 1 stycznia 1925 r. rzeczonych asygnat na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną dwustu pięćdziesięciu marek polskich, względnie stu piętnastu rubli rosyjskich względnie trzystu pięćdziesięciu pięciu koron austriackich.

§ 2. Posiadacze obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowej długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. № 25, poz. 152), oraz obligacji 5% krótkoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowej krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 115) są uprawnieni do konwersji do dnia 1 stycznia 1925 r. rzeczonych obligacji na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną tysiąca marek polskich łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości imiennej.

§ 3. Posiadacze obligacji 4% państwowej pożyczki premjowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. U. R. P. № 61, poz. 391), są uprawnieni do konwersji rzeczonych obligacji na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną pięciu tysięcy marek polskich łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości imiennej.

§ 4. Przedstawiane do konwersji w myśl §§ 2 i 3 obligacje, winny być zaopatrzone we wszystkie kupony odsetkowe, które w dniu 1 stycznia 1925 r. jeszcze nie będą płatne.

§ 5. Pożyczka konwersyjna, wypuszczona w celu dokonania konwersji, wskazanej w §§ 1, 2 i 3 opartą będzie na następujących zasadach:

1) Obligacje pożyczki konwersyjnej będą wyrażone w złotych i płatne w równowartości złotego jako polskiej jednostki monetarnej (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. № 7, poz. 65)). Sposób obliczenia i wysokość odcinków określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

2) W razie dokonywania konwersji, w których wyniku pozostaną do wydania obligacje pożyczki konwersyjnej na sumy niepodzielne przez 10 złotych, wydawane będą na mniejsze od tej sumy końcówki, świadectwa ułamkowe na okaziciela, uprawniające posiadaczy do otrzymania obligacji pożyczki konwersyjnej za przedstawieniem takich świadectw na sumę 10 złotych lub wielokrotność tej sumy. Minister Skarbu wskaże kasę lub kasy, uprawnione do dokonywania zamiany świadectw ułamkowych na obligacje pożyczki konwersyjnej. Na podkład wydanych świadectw ułamkowych i w celu dokonywania zamiany, zostaną złożone do tej kasy, względnie kas obligacje pożyczki konwersyjnej na sumę, odpowiadającą sumie wydanych świadectw ułamkowych. Przy zamianie świadectw ułamkowych na obligacje pożyczki konwersyjnej będą wydawane obligacje ze wszystkimi kuponami, niezależnie od terminu dokonania zamiany.

Zamiast wydawania świadectw ułamkowych albo równoległe z wydawaniem ich, Minister Skarbu jest upoważniony do zarządzania wypłaty wspomnianych powyżej końcówek lub części ich w gotówce.

3) Pożyczka konwersyjna będzie oprocentowana w stosunku 5 od sta rocznie, płatnych półrocznie zdołu, w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku za okazaniem właściwych kuponów. Procenty zaczną biec od dnia 1 stycznia 1925 roku.

4) Pożyczka konwersyjna będzie umorzona do dnia 2 stycznia 1945 r., w 40 ratach półrocznych na 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r., na zasadzie planu umorzenia, który ustali i ogłosi Minister Skarbu. Niewymienione na obligację świadectwa ułamkowe, wypuszczone na podstawie p. 2 ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, będą umorzone wraz z ostatnią ratą umorzenia, przy czym przy wypłacie za nie należności będą również wypłacone zaległe odsetki od 1 stycznia 1925 r.; Minister Skarbu może również zarządzić na tych samych warunkach wcześniejsze umorzenie świadectw ułamkowych. Suma obligacji umarzanych w terminie, w których zostaną umorzone świadectwa ułamkowe, ulegnie zmniejszeniu o sumę umarzanych równocześnie świadectw ułamkowych.

5) Pożyczka konwersyjna posiada wszelkie prawa papieru, posiadającego bezpieczeństwo pupilarne i może być używana dla lokaty kapitałów fundacyjnych, kaucji cywilnych i wojskowych, depozytów tudzież dla konwersji funduszy pupilarnych, ulokowanych w innych papierach wartościowych.

6) Kuponny od pożyczki konwersyjnej są wolne od podatków od kapitałów i rent.

§ 6. Zarządza się umorzenie w drodze wykupu za gotówkę według sumy nominalnej z dniem 2 stycznia 1925 r. nieskonwertowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 i 4% państwowej pożyczki premjowej, oraz przedterminowy wykup nieskonwertowanych obligacji 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920.

Posiadacze tych nieskonwertowanych obligacji otrzymają wzamian za nie i kupon bieżący na 1 stycznia 1925 r. gotówkę w markach polskich względnie w złotych polskich wedle kursu wymiany banknotów na złote, przy czym posiadaczom obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920 wypłaca się o 10% więcej.

§ 7. Minister Skarbu jest upoważniony do dokonania losowania wszystkich do dnia 1 stycznia 1925 r. niewylosowanych wygranych od 4% państwowej pożyczki premjowej, przewidzianego w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 391), jednorazowo, w terminie przez niego oznaczonym, przy czym wylosowane obligacje nie tracą prawa do konwersji na pożyczkę konwersyjną, określoną w § 5.

§ 8. O ile zostanie rozpisana wewnętrzna pożyczka długoterminowa, której amortyzacja nie będzie ukończona w przeciągu 20 lat, począwszy od chwili jej rozpisania, posiadacze obligacji pożyczki

konwersyjnej oraz świadectw ułamkowych mają prawo przy subskrypcji na tamtą pożyczkę wpłacić połowę należności subskrypcyjnej posiadaniemi nieumorzonymi obligacjami i świadectwami ułamkowymi pożyczki konwersyjnej, po ich kursie nominalnym, z doliczeniem wartości na dzień dokonania takiej subskrypcji: dla obligacji bieżącego kuponu, a dla świadectw ułamkowych—odsetek od dnia 1 stycznia 1925 roku.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*